

lemmer baade hist og her, og jeg havde haabet, at det da var kommet frem, og naar jeg ikke under Sagens første Behandling tog Ordet, var det, fordi jeg følte, at naar man ikke ligefrem talte om Prygl i Almindelighed, vilde ens Tale være som en Røst i Ørkenen. Jeg har altsaa nu her tilladt mig at stille dette Ændringsforslag, som i øvrigt ikke er bygget paa nogen som helst udentings Beslutning, idet jeg har taget Beslutningen alene med mig selv.

Jeg tror ikke paa dette, som man siger, at den Slags Forbrydelser kun er en Følge af kønslig Perversitet. Det kan maaske være Grunden i enkelte Tilfælde, men jeg tror, at i de fleste Tilfælde er der Tale om Mennesker, som ikke kunne siges at være sygelige, men derimod at have Lyst til, lad mig sige, at gaa til det, som er mest utilladeligt. Jeg skulde meget beklage, hvis det ikke skulde være muligt at faa denne Aldersgrænse forhøjet fra 12 til 14 Aar.

Med Hensyn til den Tanke, der blev udtalt af den ærede sidste Taler (Ellinger), skal jeg sige, at jeg i Grunden føler Sympati for den, og hvis det var saa, at der først kunde blive stemt over § 11, tror jeg, at jeg vilde give denne Sag min Stemme, men jeg tør ikke være Medforslagsstiller til et saadant Forslag, da jeg betragter dette som usikkert, og saa vil jeg ikke være med til at afskære mig fra at stemme for § 5, hvilket jeg gjorde i Fjor. Jeg mener, at § 5 har en saa lidet pryglemæssig Karakter, at naar man har kaldt denne Lov for en Pryglelov, er det efter min Mening at rejse en Storm i et Glas Vand. Thi jeg finder, at der paa alle Maader er taget i den Grad tilbørligt Hensyn til Bøllerne gennem tre—fire Sikringsbestemmelser, saa at næsten ingen efter denne Lov vil kunne faa Prygl, undtagen han med Djævelens Vold og Magt vil have dem.

Justitsministeren (Alberti): Jeg skal paa dette Stadium af denne Sags 2den Behandling afholde mig fra at komme ind paa almindelige Betragtninger, jeg skal alene henholde mig til de Ændringsforslag, som ere stillede. Jeg skal først om det Ændringsforslag, som er stillet til § 5 af det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster (K. Bjerre), det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) og det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup), samt de tre Ændringsforslag, som ere stillede af de samme ærede Medlemmer sammen med flere andre ærede Med-

lemmer til § 6 og til § 25, sige, at jeg ikke skal modsætte mig dem. Ændringsforslagene til § 5 og § 6 ere efter min Opfattelse ikke af nogen væsentlig Betydning.

Ændringsforslaget under Nr. 5 c. til § 25 er derimod et Forslag af betydelig Rækkevidde. Da Lovforslaget i Fjor gik til Landstinget, og ligeledes da det i Aar blev forelagt for Landstinget, gik det jo ud paa, at det i dets Helhed skulde være en midlertidig Lov, en Forsøgslov. Fra Landstingets Side har man fundet det nødvendigt, at §§ 10—12 bleve vedvarende gældende, det er de Paragraffer, der indeholde Bestemmelserne om Tvangsarbejde. Allerede ved første Behandling her i Tinget blev der rejst Indvendinger derimod, og for mig staaer det saaledes, at naar man ikke uden videre vilde acceptere Landstingets Affattelse af Lovforslaget i dets Helhed, hvilket jeg formener, at man meget vel kunde gøre, kunde man ændre § 25 paa en af to Maader. Enten kunde man sige: Vi fastholde den oprindelige Tanke, at Lovforslaget i dets Helhed kun skal gælde for seks Aar, og da maatte Ændringsforslaget gaa ud paa at stemme Forbeholdet i § 25 angaaende §§ 10—12 ud, eller ogsaa kunde man gaa den Vej at sige: Ja, naar man fra Landstingets Side ønsker, at disse Bestemmelser i §§ 10 og 12 skulde være vedvarende, er der andre Bestemmelser i Lovforslaget, som vi ogsaa maa ønske skulle være vedvarende. Den første Vej var den, der laa nærmest. Imidlertid have Ændringsforslagsstillerne valgt at gaa den anden Vej, og i det Haab, at det maa lykkes, for saa vidt Ændringsforslagene blive vedtagne, at formaa det høje Landsting til ikke at modsætte sig disse Ændringsforslag, hvilket jeg selvfølgelig vil gøre mig al tænkelig Umage for, skal jeg ikke modsætte mig Ændringsforslaget under Nr. 3; saa meget mindre som det for mig staaer som en ganske ligefrem logisk Konsekvens af Vedtagelsen af dette Ændringsforslag, at det i alt Fald for adskillige maa indvirke paa deres Opfattelse af Lovforslagets § 5. Ændringsforslaget under Nr. 5 d. har jeg heller ikke noget særligt imod. Jeg tror ganske vist, at det er overflødig, fordi jeg mener, at selve den Bestemmelse, som her foreslaas, følger af Børneopdragelsesloven, i alt Fald i den Affattelse, hvori den blev vedtagen i dette Ting.

Hvad derimod alle de andre Ændringsforslag angaar, maa jeg fraraade deres Vedtagelse. Jeg kommer først til Æn-